

DEN ANDLIGA VÄGEN UPPDAGAS

*Visdom för sanningssökare
i den nya tidens gryning*

Överförd av
stora själar som vägleder mänskligheten

DEN ANDLIGA VÄGEN UPPDAGAS

Visdom för sanningssökare i den nya tidens gryning

*Överförd av
stora själar som vägleder mänskligheten*

Introduktion

Syftet med detta häfte är att avslöja vissa verkligheter som hitintills varit esoteriska eller dolda. Författarnas avsikt är att i klara ordalag förmedla konturerna av den resa som för människor i kontakt med medlemmar av det andliga riket. I den nya eran kommer relationen mellan medlemmarna i dessa två sfärer att ge upphov till en ny världs födelse på ett högre plan av jordiskt liv.

Vanligtvis undervisas studerande runt om i världen att jorden naturligt indelas i fyra riken: mineral-, växt-, djur- och människoriket. I själva verket finns ytterligare ett rike som är osynligt och okänt till dess att själen – det högre självet i människan – uppväcks. Författarna av denna lilla skrift hör till detta, det femte naturrike – det andliga riket eller den själsliga sfären, ofta uppfattat som 'himmelriket', boning för Ljusets hierarki.

Det är viktigt att veta att medlemmarna i denna högre sfär en gång varit mänskliga varelser och därför känner oss väl. Eftersom de i jordens evolutionsschema föregått oss är de väl förberedda att vägleda oss på vägen till nästa skede i vår egen utveckling. Texten som följer är en vägledning för vår vandring på uppstigandets väg.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Prolog	
I. Upplösning av den yttre masken	1
II. Människosläktets utveckling	4
III. Ett genomgripande skifte i medvetandet	8
IV. Sökandet efter sanningen	10
V. Renande eldar	14
VI. Metamorfos	18
VII. Porten till en högre sfär	22
VIII. Gudomlig kärlek	27
IX. Gudomlig lag	31
X. Dags att avslöja mysterierna	35

Prolog

Denna lilla skrift är ett försök att, i en enskild sökares liv, avslöja den sanna betydelsen av den andliga vägen inom ramen för jordens övergång till en högre dimension. Den är inte en exakt förklaring av vägens stadier utan en presentation av dessa stadier inom schemat för mänsklig utveckling - från tiden för själens uppvaknande till den tidpunkt då man träder in i nästa sfär av livet på vår planet, den andliga världen. Den innehåller inte specifika övningar för andlig mognad, som kan hittas i en mångfald av läror, men förmedlar betydelsen av denna tillväxt för mänsklighetens framtid och för vår planets liv. Den erbjuder en ram för att förstå realiteterna på vägen för uppstigandet, vid en tidpunkt då jordens livsström höjer sig till ett mer ljus- och kärleksfullt existensplan.

Författarna

I. Upplösning av den yttre masken

I mänsklighetens historia har det aldrig, fram till idag, funnits en kortfattad och tillgänglig beskrivning av den andliga väg som leder från människoriket till den följande sfären av jordiskt liv. Det har aldrig funnits ett behov förrän nu, då mänskligheten blivit så ytterst upptagen av kampen för sin existens på det materiella planet. Det har krävts en total förändring av livet på jorden för många själar att komma till insikt om materians illusoriska värld och söka en högre väg.

Vi som skriver detta har för länge sedan brutit igenom det moln av illusioner som överskuggar människors liv på jordens tätaste plan. Vi kan tala om återvändandets väg till anden från vår individuella och kollektiva erfarenhet och inser, att tiden nu är inne att göra det. En våg av andligt uppvaknande sprider sig till jordens alla hörn och många själar kräver att få veta sanningen.

Låt oss börja med att introducera de stora dragen i denna skrift, Vår intention är tvåfaldig: att presentera den andliga vägens konturer på ett språk som varje sökare kan förstå och att lätta på bördan av upptäckterna för dem som påbörjat sin vandring på denna väg. Vårt mål är att förtydliga några av de mysterier som är kärnan i den andliga resan som hittills måste ligga fördolda enär mycket få människor varit redo att höra dem eller att konfronteras med deras verklighet.

Den första principen i den andliga verkligheten är att människans personlighet – en enhet innesluten i en fysisk form som innehar sinne och känslor – är en förklädnad av det Sanna Självet. Det var en nödvändighet i utvecklingen att vidmakthålla illusionen av denna förklädnad under eoner av tid tills människan hade utvecklat förmågan att höja sig ur sin identifikation med formen och upptäcka den högre aspekten av Självet.

För att kort beskriva den mänskliga processen förlitar vi oss på den beprövade metaforen för fjärlens livscykel. Denna bländande bevingade varelse börjar sitt liv som en jordnära insekt – en larv, som lätt misstas för en mask och som

ofta krossas under tyngden av större varelser. När sedan naturen signalerar att det är dags för en förändring, lämnar larven marken och klättrar upp längs en växt eller ett träd för att skapa en puppa. Trygg inne i denna kokong, högt ovanför marken, påbörjar den sin omvandling. Puppen väver en ny klädnad för den varelse den skall bli. Slutligen när de nya egenskaperna har utvecklats fullt ut, bryter den bevingade varelsen fram ur det hårda skalet och i all sin prakt flyger den i väg för att sprida nektar som ger näring åt myriader liv i växtriket.

Till en viss grad återspeglas den andliga vägen i fjärlens liv. Den börjar med en människa som lever på marken, helt absorberad i formernas värld. När materien blir outhärdligt betungande och förlorar sin mening och betydelse, söker sig individen till högre höjder.

Detta sökande tänder gnistan som påbörjar resan som pågår bortom det materiella planet. Under omvandlingsprocessen, `förpuppningsstadiet`, absorberas ljus och substansen genomgår en alkemisk förvandling tills utstrålningen är stark nog för själen att bryta sig loss från personlighetens skal och bli en ljuskälla som ger näring till andra människor.

Det var under förra seklet, när kosmiska krafter började skapa förutsättningar för mera ljus att tränga in i planetens liv, som transformationen av det mänskliga medvetandet påbörjades i liten skala. Ny undervisning om den andliga vägen utgavs under rubriken `Den tidlösa visdomen` - uråldrig visdom som uppdaterats i förberedelse för denna betydelsefulla vändpunkt i evolutionen. Frön till ett nytt medvetande inplanterades i mänskliga sinnen via undervisning, som överfördes av upplysta varelser som transcenderat den mänskliga sfären. Samtidigt uppväcktes själen av inkommande astrologiska och kosmiska strömmar.

För att förstå allt det vi önskar dela med oss till er måste ni inse, att osynliga evolutionskrafter är i färd med att omforma konturerna av livet på jorden. Även om dessa krafter förblir osynliga för er, känner varje levande varelse på denna planet effekten av detta. Målet är att lyfta jordens livsström till en högre

vibrationsfrekvens som höjer medvetandet i alla riken som utgör livet på vår jord.

Förändringar orsakade av evolutionen sker över stora tidsvidder. Värdefulla mineraler i jordskorpan, varav diamanten är högst värderad, har hittats hundratals mil under jordytan och formades för miljontals år sedan. Forskare har spårat att den mänskliga artens utveckling från sitt ursprung som primater fortgick under miljontals år. Denna utveckling har spårats via ett spektrum av former som, emellertid, fokuserats på storleken av mänskliga hjärnor – från små till allt större och mer komplexa. Det är på denna punkt konventionell vetenskaplig kunskap för närvarande befinner sig.

Sedan slutet av nittonhundratalet har medlemmar i det andliga riket, vars medvetande överskrider det mänskliga på samma sätt som vårt överskrider djurens, strävat att förmedla medvetandets utveckling som det bakomliggande och livgivande fundamentala faktumet för formens evolution. Den progressiva utvecklingen av medvetandet i de fem rikena som utgör livet på jorden, mineral-, växt-, djur-, människoriket och det andliga riket är vad som drivit formens utveckling framåt sedan artens begynnelse. När medvetandet fortsätter att utvecklas i den nya eran kommer också de yttre livsformerna att göra det.

Tills idag har klyftan mellan de mänskliga och de andliga medvetandesfärerna varit enorm. Nästa steg i jordens utveckling är beroende av att denna klyfta sluts. Emedan människor och djur kan relatera till varandra via aspekter i deras fysiska former, kräver förmågan att kontakta dem som vistas i de andliga sfärerna, subtilare förmågor än den fysiska hjärnans. Det är den högre dimensionen av det mänskliga jaget, Själen, som är avsedd att fylla klyftan mellan det fjärde och femte riket i jordens fortsatta evolution.

II. Människosläktets utveckling

För miljoner år sedan långt innan den moderna vetenskapen spårat de första mänskliga fotavtrycken, ingöts en högre potential i den djurform som utvecklades till den nuvarande mänskliga formen. I den Tidlösa Visdomsläran har avslöjats att en gnista gudomligt sinne inplanterades i aphjärnor, den tidens högst utvecklade djur, vilket blev upphovet till människosläktet. Det tog oöverskådliga cykler av evolution för detta groende frö att uppfattas som en högre dimension av jaget – det Sanna självet som är den reinkarnerande Själen.

Först nyligen, eoner efter att detta frö av ett högre medvetande inplanterades, har den gudomligt mänskliga potentialen börjat framträda i ett flertal individer. I epokerna efter det 4. rikets tillkomst, gav det groende fröet upphov till ett nytt skikt av medvetenhet i människan och därefter ännu ett och ytterligare ett. Vid varje större framsteg i medvetandet genomgick artens yttre form en metamorfos och efterlämnade över tid ett brett spektrum av fysiska bevis för detta; former med större och mera komplexa hjärnor som genetiker och biologer identifierat som föregångare till dagens män och kvinnor.

Fram tills nu har man ansett att den mänskliga hjärnans föränderliga storlek och komplexitet varit måttet för artens utveckling. Emellertid skiljer sig mätbar hjärnstorlek som likställs med intelligens signifikant från medvetande. Medvetande är en själslig substans som använder sig av hjärnan-sinnet i syfte att bli medveten om sig själv. Själen är ett organ för en medvetenhet i utveckling, som gradvis lär sig uppfatta en jordisk sfär, osynlig och okänd för de fysiska sinnen och dold för det konkreta sinnet. Uppkomsten av ett själsligt medvetande vid denna tidpunkt i tidsåldrarnas skifte återspeglar det gudomliga fröets mognande, frukten av långvariga faser av evolution i sfären av tät form.

Det vi nu påstår kan väcka misstro hos vissa läsare, men vi ber er att ha ett öppet sinne då ni överväger hur följande fakta förhåller sig till det kommande utvecklingskedet. Som det framförs i den Tidlösa Visdomen bestod de första mänskliga formerna av eterisk substans och utformades på ett jordiskt plan benämnt det eteriskt-fysiska planet. Det var i denna subtila sfär som primitiva kroppar först utvecklades.

Föreställ dig i tanken en dal som sänker sig under två höga platåer likt en U-formad kurva. Platåerna representerar det fysiska-eteriska planet. Under sin långa evolution nedsteg människosläktet, från denna subtilare sfär ner i dalen d.v.s. till den fysiska densitetens värld för att utveckla fysiska, känslomässiga och mentala kroppar. Tillväxten och koordinationen av dessa tre kroppar gav upphov till att personligheten, själens yttre instrument bildades, som blivit dess mask tills ljuset bryter igenom.

Under loppet av livstider nedsänkt i tät materia integrerades personlighetens trefaldiga form, vilket gav upphov till den inställning om individualism som kännetecknar den nuvarande eran. Detta var ett avgörande steg i artens utveckling eftersom det möjliggjorde utvecklingen av autonomi och fri vilja. Emellertid har denna nivå av medvetande nu nått sina gränser och vänt sig inåt mot sig själv. Farorna med denna överutvecklade känsla av individualism är uppenbara över hela världen.

Ändå har den ödeläggelse som ohämmad individualism åstadkommit bland en del av mänskligheten tjänat att tända den gudomliga gnistan hos andra. Den uppvaknande mänskligheten har trätt in på den uppåtgående utvecklingskurvan och börjat vandra den väg på vilken själen kommer i kontakt med sitt gudomliga ursprung och med tiden återvänder till den andliga sfären. Genom en ständig expansion av medvetandet leder denna väg till en genklang med den gudomliga planens väktare och mänsklighetens lärare i det själsliga riket. Den gudomliga planen för vattumannens tidsålder förespår

sammansmältandet av det 4. och 5. rikets energier för att skapa ett "himmelrike på jorden".

För att förstå betydelsen av denna övergång till den uppåtstigande bågen i evolutionen måste vi förstå vad som föregick den. För att nå denna punkt var den mänskliga själen tvingad att vakna upp ur de obönhörliga upprepningarna av smärta och lidande, vars upphov var illusionen om den separatism som hade sin grund i förekomsten av olika individuella former. För att kunna transcendera begränsningarna i vårt nuvarande medvetenhetstillstånd och inse alla livs oskiljbarhet, var kravet för utveckling att först uppnå en känsla av individuell identitet; en koordinerad fysisk kropp, en uttrycksfull känslokropp och ett utvecklat sinne – en identitet som utvecklats från ett primitivt stadium - till en förmåga att penetrera ljusår framåt i tiden till stjärnors och galaxers födelse och död.

Nu, i denna kritiska period av planetens evolution, är det högt utvecklade mänskliga sinnet kapabelt att bli själens sökljus. Människor över hela världen upptäcker den materiella världens begränsningar och söker något annat och något mera. Medvetenheten om att den värld som skapats utifrån det separatistiska, individualiserade stadiet i personlighetens utveckling är i färd att falla sönder. För mänskligheten har det blivit en nödvändighet att transcendera den yttre personlighetens verklighet och träda in i själens dito.

En utlösande faktor för själens uppvaknande är en känsla av mättnad med den materiella världen. Ett ökande antal människor närmar sig snabbt detta skede. Blänkande, nya dyrbara material har förlorat sin lyster för denna del av mänskligheten, särskilt med tanke på den miljöförstörelse som följer med produktionen av dessa föremål. Över hela världen vaknar den växande insikten att arbeta en hel livstid för att inhandla materiella föremål innebär inte en meningsfull existens.

Samtidigt ökar den växande vågen av klimatkatastrofer medvetenheten om livets förgänglighet. Dessa och många andra faktorer har utlöst ett utökat sökande efter mening och syfte. Mänskliga själar spurras att gå in på den uppåtstigande evolutionsbågen till nästa platå på det fysiskt eteriska planet där en ny värld av ljus kommer att främja den mänskliga själens blomstring.

III. Ett genomgripande skifte i medvetandet

För själen innebär ett meningsfullt liv något helt annat än för den yttre personligheten, själens mask. För den senare som lever i illusionen om separatism, är uppnåendet av tillgångar som blåser upp det individuella jaget det som ger mening. Detta kan ske genom individuella världsliga prestationer som skänker status och prestige, genom insamlande av rikedomar och makt eller via någon familjemedlems framgångar. För själens del är meningen upplevelsen av den essentiella samhörigheten med mänskligheten och allt jordiskt liv sett genom en subtilare lins från en medvetandenivå bortom det materiella. Meningen ligger i att aktivt medverka till det allmännas bästa och att ge uttryck för den grundläggande enheten i allt liv.

Det är en evolution lag att medvetande föregår och stöper formens utseende. Den fysiska vetenskapen har visat att under den mänskliga hjärnans utveckling från Neandertal skedet till nutid, blev även den mänskliga formen alltmer förfinad. Samlat lärande, genom erfarenheter på det fysiska planet, ökade hjärnans storlek, funktionalitet och komplexitet. Vid varje skede av utökad medvetenhet blev formen alltmer upprätt och urskiljbar från djurformen.

Den upprättgående människan lärde sig gradvis höra den inre gudomliga rösten som till en början är samvetets röst, medvetenheten om den enkla skillnaden mellan rätt och fel. Men, som historien tydligt förmedlat har denna röst sällan erkänts. I den metaforiska myten om Adam och Eva var det den mänskliga olydnaden mot Guds vilja som förorsakade sprickan i det gudomliga, något som uppvaknande själar som beträder Vägen är i färd med att reparera.

Den själ som kan höra den hårfina rösten känner sig dragen att förena sig med det evolutionens syftet i Guds sinne. Att följa den inre vägledningen möjliggör för mänskligt medvetande att resa sig ur den tätaste materiefären till själens plan, där den progressiva utvecklingen av den gudomliga gnistan äger rum.

Om vi kan förstå denna idé kommer ödeläggelsen av den täta jordiska sfären att framträda i ett nytt ljus. Vad som ödeläggs är möjligheterna att bo i den dimension av livet där mänskligheten utvecklades in i sitt nuvarande medvetandetillstånd och form. Genom att ödelägga jordens förmåga att upprätthålla fysiskt liv, exponerar själviska globala krafter sina egna begränsningar, samtidigt som de öppnar en dörr som avslöjar en sfär av livet som överskrider det fysiska.

Det planetariska skifte som förutsetts av generationer sökare är nära förknippat med ett radikalt skifte i medvetandet – från det vanliga mänskliga jaget, personligheten, som fastnat i den materiella världen, till själen – den andliga varelse som först vaknar i hjärtat. Denna varelse upplever sig gradvis vara en del av strukturen i vårt planetariska liv med en betydande roll att spela i evolutionens framåtskridande. I den kommande eran, på ett mera finstämt plan av vår jord, avlägsnar människan sin mask och avslöjar sin sanna identitet och blir medskapare av en helt ny värld.

IV. Sökandet efter sanning

Allteftersom Vattumannens tidsålder utvecklas kommer individer som är i linje med evolutionens drivkraft i allt högre grad att beträda den andliga vägen. Idag tas vanligen det första steget när individen börjar ifrågasätta lagligheten i sociala och politiska institutioner genom en växande känslighet för de orättvisor som plågar mänskligheten. Det blir uppenbart att alla samhällen oberoende av politisk inriktning är utformade för att tjäna toppskiktets intressen och lämnar människorna i det lägre skiktet att kräla i stoftet efter smulorna. Den uppvaknande själen inser att det måste finnas mer i livet än vad som möter ögat och agerar för att upptäcka vad som ligger bakom det yttre skenet.

Sökandet efter sanningen börjar oftast som en ensam strävan. Det föreligger enstaka fall där två själar som står varandra nära kan ledsaga varandra till en andlig lärare eller ett center. Den huvudsakliga egenskapen i det första skedet på vägen – den första invigningen i en större verklighet – är individens mod att befria sig från begränsningarna i sin tidigare undervisning, att det man lärt sig utgör den enda sanningen eller det enda rätta sättet att leva sitt liv. Att vända ryggen till det som grundlagts tidigt i livet, familjevärderingar, religiösa traditioner, det man lärt sig i skolan och vid universitetet och bege sig ut på okänd mark för att upptäcka en högre, större Verklighet kräver avsevärd inre styrka.

Detta är med få undantag ett ensamt företag. Man lämnar de människor och de institutioner bakom sig, som utgjorde livets sociala väv och påbörjar ett sökande mot okänd destination. Projektet kan vara fullt av positiva förväntningar men innebär också ovisshetens ångest. Detta steg in i det okända återspeglar födelsen av det sanna självet som tvingar en att släppa allt som förlorat betydelse i livet, liksom ormen som ömsar sitt gamla skinn.

Vägen börjar på allvar när man kan höra själens spirande röst, som manar sökaren framåt. För att detta skall vara möjligt måste de yttre rösterna tidvis

tystas. Paradoxalt nog är sökarens liv vid denna tidpunkt oftast fylld av extern stimulans; böcker och lärare, kurser och program, resor och pilgrimsfärder till heliga orter. Man rör sig från ett ställe till nästa, söker ljuset och tror för en tid att en pålitlig källa har hittats, bara för att upptäcka att något saknas. "Neti, Neti, är det hinduiska uttrycket för detta skede i vandringen; "varken det här eller det där."

Ett högre syfte som dessa myriader av erfarenheter tjänar är att skärpa urskiljningsförmågan, en livsviktig duglighet då vägen vandras. På vägen finns inga yttre strukturer som definierar eller ger mening åt livet. Sådana vägvisare kommer i allt högre grad att vara beroende av hur bländande ljuset inom oss är. Förmågan att urskilja sanningen, som finslipas under vandringen, kännetecknar detta inledande skede av färden. Med tiden lär vi oss se med det högre Självets ögon och att särskilja mellan verklighet och det överklighet, mellan sant och falskt.

Ett gammalt talesätt säger; 'endast hjärtat känner sanningen'. Grunden för detta axiom är att hjärtat vibrerar i takt med ett energiflöde som inte uppfattas av våra fem sinnen. Den energi som kallas Ande eller Gud, eller Gudomlighet eller Helighet kan först förnimmas i hjärtchakrat i den subtila eterkroppen som bildar underlaget för den täta fysiska formen. Via sin vibrationsfrekvens filtrerar det eteriska hjärtcentrumet bort det som är falskt och rensar vägen för det sanna ljuset in i medvetandet.

När den andliga resan börjar, mottas signaler från hjärtcentrum på enkla sätt. Man känner att något är rätt eller fel, sant eller falskt. Emellertid skymmer sinnet och känslorna ofta hjärtats kunskap. Det tar år av andlig övning att minska inverkan av ingrodda åsikter och känslomässiga reaktionsmönster, förrän hjärtats röst och vägledning tydligt kan höras och följas och med tiden blir genomsyrat av själens ljus.

Andliga övningar såsom meditation och kontemplation är nödvändiga i detta skede. De stillar tankarna och känslorna varvid det andliga ljuset får tillträde till medvetandet. Kunskapen om meditation har använts i många syften i dagens moderna liv, både för avspänning och för fysiskt helande. I sin kärna

är denna urgamla övning en metod där det lägre självet – personligheten som intagit huvudscenen i livet - ersätts av det högre Självet.

Den sökare som på allvar vandrar uppstigandets väg märker snart, att det är nödvändigt att bemästra en metod för att stilla sinnet och tillåta själens röst att bli hörd. Så länge externa röster tillåts vara de ljudligaste dränker de det som i början är den `tystlåtna rösten i det inre´. Målet för de andliga övningarna i detta skede är att höja den inre röstens volym och gradvis bedöma vägledningens användbarhet.

En fallgrop för aspiranten, i ett tidigt skede, är att förutsätta att allt som verkar komma från den inre rösten är exakt och pålitligt. Att förutsätta detta leder till många felsteg på vägen samtidigt som signifikant inlärning insamlas då man avviker från den raka och smala stigen. Avvikelserna lär själen det den måste känna till för att fortsätta vidare på färden. Varje fall ned i en avgrund kan bli en möjlighet att återfå korn av visdom uppkomna ur erfarenhet; varje fall kan ge en möjlighet att balansera upp den karmiska liggaren och tillåta en större frid tillträde in i livet.

I detta skede av vandringen förflyttar sig aspiranten från ett stadium av medvetande som är begränsat av externa discipliner – regler, föreskrifter, lagar, sociala normer och kriterier för uppförande – och går in i en fas i livet där framsteg innebär att tygla det lägre jaget, som man är i färd med att växa ur, genom inre tuktan. Med tiden och erfarenhet, då personligheten frigör sig från sitt förflutna och träder in i högre sfärer blir Självet dess ledstjärna.

Vid denna tidpunkt är det omöjligt att förutse vart vägen leder. Sökarens huvudsakliga mål är att upptäcka en ljuskälla som kastar ljus över orsakerna till allt lidande och människolivets svek. Sökandet drivs av behovet att befrias från livets smärta och från en värld som inte längre känns förnuftig. Långt, långt senare nås insikten om Vägens sanna mål.

Den smärta som driver en människa att söka ett större ljus kan härledas ur många orsaker; förlusten av en älskad människa, förlorad hälsa eller förlusten av något ideal. Många som gett sig av för att finna de djupare orsakerna till

smärtan har i årtal varit hängivna idealister, aktivister och humanister som känt sig kallade att skapa en bättre värld. Deras hjärtan har öppnats och de kan se det inbördes sammanhanget i allt liv. Deras känslighet för lidandet har drivit dem att engagera sig för att minska detta lidande. Med tiden upptäcker de emellertid att personlighetens begränsningar minskar eller omöjliggör uppnåendet av målet. Den politik som dominerar varje aspekt av personlighetens liv, allt ifrån familjen till de stora institutionerna, omintetgör ofrånkomligen de noblaste och upphöjda målen. Desillusion blir ett starkt incitament i sökandet efter en högre sanning.

Gåvan som denna fas av resan skänker är, att den smärta som driver en att frigöra sig från tidigare begränsningar även får hjärtat att mjukna och gör det möjligt för de första kornen av ett högre medvetande att få fäste. Att lida av ett brustet hjärta är människans universella belägenhet. Det som syntes vare ett pålitligt stöd – en människa, en plats eller en omständighet- eller något man desperat önskat sig men som inte realiserats skapar en förödande förlust, som upplevs i grunden av hela ens väsen. En inre stöttepelare faller och med den rädslan att hela huset rasar. Det man inte vet är att förlusten av den inre pelaren, som förorsakats av andra människor eller av yttre omständigheter, förser oss med utrymme att återuppbygga huset inifrån med bättre material. Den ursprungliga byggnadens grova byggmaterial förfinas av att genomgå kriserna som utgör livets renande eld.

V. Renande eldar

På resan som en "pilgrim på väg till det heliga landet" finns ständiga avvikelser. I de tidiga stadierna av uppvaknandet finns ett överflöd av distraktioner. Sökaren vandrar från plats till plats och prövar på en uppsjö av religiösa och andliga upplevelser. Han söker tillfredsställelse men finner den sällan för någon längre tid eftersom de egenskaper som slutligen skänker tillfredsställelse för själen inte ännu är inom räckhåll.

Regelbundna övningar såsom yoga eller t'ai chi anses ibland vara andliga vägar. Även om de är fördelaktiga övningar för kropp och sinne utgör de inte, när de blir ett självändamål, det vi kallar den andliga vägen, d.v.s. vägen till personlig omvandling. Som tillvägagångssätt för healing och självdisciplin, kan sådana övningar vara oerhört fördelaktiga för det högre Självets framträdande eftersom bemästrandet av dem inger en känsla av egenmakt som kan stödja den psykiska grunden under resan. Men de är inte samma sak.

Tiden som följer uppvaknandet till en högre verklighet är ett allvarligt test för att avgöra om aspiranten är redo att fortsätta vidare på färden och kraven skärps från och med nu. Den svage sökaren motsätter sig att överge det materiella livets bekvämligheter, eller anser disciplinen vara för krävande eller blir lockad av en attraktiv position i världen. Av otaliga anledningar saknas viljan att sträva vidare.

Vad orsaken än är fördröjer undanflykterna bara det ofrånkomliga. När själen en gång uppväckts är den inte nöjd förrän den får sin näring ur Livets Källa. När personligheten en gång möter den gudomliga inre gnistan finns ingen återgång till okunnighet. Att vakna kan liknas vid en liten lägereld som antingen slocknar av bränslebrist eller får näring av små kvistar och ris tills den blir en storslagen eld som lyser upp vägen framför dig. Om den falnande elden tillåts slockna under en livstid kommer den att tändas igen i nästa.

När en gnista av det gudomliga sinnet en gång erkänts av den inkarnerade själen försvinner den aldrig helt ur synhåll. Etablerade levnadsmönster kan avbryta den unga aspirantens goda intentioner och temporärt radera ut flyktiga djupa intryck av något större. Det materiella livets yttre villkor kan återskapa sig själva för en tid, men ett djupt obehag med de rådande sociala värderingarna och normerna driver slutligen den uppväckte tillbaka på uppstigandets väg. Detta har alltid varit resans natur, men de nuvarande förhållandena i världen har förstärkt detta obehag till en punkt där en växande våg av själar känner sig drivna att söka den Högre Vägen.

Målet för resans andra fas är att avlägsna slagget i personligheten som blockerat själens ljus och dolt det för medvetandet. Under livstider som föregått tiden för själens uppvaknande, samlar individen på sig karmiska skulder som måste återgäldas på vägen tillbaka till Livets Källa, Gud, Skaparen. Dessutom har var och en av de miljarder själar som reinkarnerat genom cykler av jordens utveckling varit en del av mänsklighetens blodbesudlade kollektiva historia.

Arbetet att rensa den karmiska liggaren kräver avsevärt andligt mod. Men vid slutet av fasen av självrening, lyser själens ljus obehindrat och det sanna Självet inneboende kärlek varvid glädje blir underlaget för det egna livet och för hur det andliga syftet förverkligas. För att nå hit genomgår sökaren en period av självrannsakan där en växande känsla av ansvar för hur omständigheterna i det egna livet uppkommer.

Man kan säga att detta är den mest utmanande fasen på den andliga resan för den kräver en djup självrannsakan som kan generera stort personligt obehag. Själens ljus, som blivit allt klarare sedan den dragit sig tillbaka från den materiella världen vänder sig nu inåt för att avslöja det som hindrar den att träda fram. Med tiden kommer detta ljus att genomsyra personligheten och skapa ett liv fast förankrat i anden. Men än så länge lyser det på de blockeringar som föreligger för själens fulla närvaro i sökarens liv.

Det verkliga arbetet under denna fas av resan börjar då personligheten blir medveten om själens dragningskraft. Från den tidpunkt då det inre ljuset

börjar gry finns en ökande medvetenhet om de tanke- och beteendemönster som har format individens liv. Under denna tid, när rastlösheten med etablerade aspekter av livet ökar kan frekventa förändringar i anställning eller i relationer uppstå som avslöjar kvarstående personlighetsmönster trots förändrade omständigheter. Genom utvecklingen av självobservation inser man nödvändigheten av en förändring av vanor och egenskaper.

Alla som färdas på denna väg träder in i vad som kan kallas `skärselden´ då de passerar genom den renande elden. Tendensen till själviskhet bränns bort, varje egennyttigt motiv som hemsökt individen fram till nu. Ordet `hemsökt´ avser såväl ett inre tillstånd av otillfredsställelse som den yttre inverkan som denna otillfredsställelse har på andra. Varje tanke och handling som drivs av rent själviska motiv, utan hänsyn till andra, tar ut sin rätt på individen samtidigt som den skadar andra. Detta är roten till karma.

En livskris blir en upplevelse av skärselden, när själen är tillräckligt mogen för att förstå vilka lärdomar som kan utvinnas ur krisen. Där den omedvetna personligheten upplever sig som ett offer för omständigheterna och tolkar en personlig tragedi som en tillfällighet, som otur, börjar den uppvaknande själen inse att ingenting sker utan orsak. Samtidigt vaknar insikten om att kriser kan medföra möjligheter att avlägsna slagget från personligheten som blockerar själens ljus. Självömkan ersätts av en önskan att lära sig de läxor som en speciell kris kan erbjuda med de insikter som leder till en personlig omvandling.

Den som träder in i skärselden frivilligt och villigt utstår flammornas rening blir renad från varje impuls att skada någon annan. Att medvetet genomgå skärselden, samtidigt som man extraherar de lärdomar som själen förmedlar till personligheten, innebär att sökaren är i färd med att uppnå det ultimata renandet som kulminerar i förmågan att bemästra det mänskliga tillståndet. Det öppnar även dörren att få kontakt med Dem som har uppnått mästarestadiet och trätt in i den andliga sfären.

Under övergången till en subtilare livsdimension upplever otaliga individer kontakt med varelser på de inre planen. Emellertid kommer mycket av det de

mottar att vara förvrängt fram till dess de genomgått den renande elden. Faran under detta skede ligger i vad som kallas "psykismens bländverk". Budskap och bilder som mottas tros komma från väsen på ett högre medvetandeplan och anses därför vara ofelbara indikatorer på vägledning eller sanning. Faktum är att dylika meddelanden vanligen är förvrängda projektioner från astralplanet d.v.s. känsloplanet.

Så länge motivet för sådan kommunikation är behäftat med personliga önskningar eller ambitioner är budskapen opålitliga. De kommer säkerligen inte att ha sitt ursprung från någon medlem i nästkommande högre rike på vår jord, sfären av fullkomnade mänskliga själar, känd som den Andliga Hierarkin. Från denna sfär kommer endast meddelanden att överföras till mänskliga själar vars personligheter renats av renandets eld tills de nått ett skede där osjälviskhet och harmlöshet är osvikliga egenskaper.

Denna fas av resan är avgörande för mänsklighetens framtid och utgör nästa gräns för själar som ligger i framkant av medveten utveckling. Den banar väg för kommunikation och samarbete mellan de mänskliga och de andliga sfärerna på jorden, en relation som leder till en ny världsfödelse. Det som nu sker över hela vår jord kan ses bistå denna process. Våldsamma bränder kunde t.ex. uppfattas som renande eld som tjänar att befria mänskligheten från identifikationen med materians sfär – den sfär där själviskhet får sin näring ur illusionen av att vara oberoende. Avslöjandet av mänsklig själviskhet och girighet som de främsta orsakerna till planetarisk förstörelse frigör många själar från den illusionen och driver dem till att söka efter en Högre Verklighet.

VI. Metamorfof

När det högre jaget väl har vaknat, drivs människan alltmer att finna sin sanna hemvist, den gudomliga källan till hennes liv. Denna inre drivkraft förser henne med motivationen att rena personligheten och utveckla den nödvändiga disciplinen på Vägen tillbaka. I takt med att engagemanget att fullfölja sökandet växer sig starkare, blir gudomlighetens gnista starkare. Ljuset blir intensivare till dess det blir en fyr som vägleder sökaren vidare.

Ett avgörande skede på resan påbörjas när sinnet insupit tillräckligt av själens klara ljus för att dominera astralkroppen, känslökroppen. Före uppvaknandet styrs människan huvudsakligen av mäktiga omedvetna krafter som utgör personligheten: fysiska instinkter, känslomässiga vanemönster och förstelnade mentala uppfattningar. Tillsammans utgör de personlighetens mask, som döljer den gudomliga själen tills masken upplöses och människans centrala sol, till stor del dold sedan tidernas begynnelse är helt uppenbarad.

Utvecklingen av medvetandet som för med sig transformation pågår under livstider till dess att mästarstadiet uppnås. När den fulländade människan inte längre har behov av en fysisk kropp, kommer den avancerande själen i allt högre grad att använda personligheten som ett redskap för att sprida ljus i världen. Men först måste de lägre verktygen (den fysiska kroppen, känslorna och sinnet; övers. anmärkning) omvandlas till ett värdigt instrument.

Den metamorfof som äger rum på Vägen till upplysning har kallats Det stora verket. Detta arbete påbörjas med att avlägsna de grävsta blockeringarna för själens ljus. Innan vägen beträds på allvar måste den fysiska kroppens instinktiva drifter vara under kontroll. Valet står mellan att tillfredsställa köttets lustar eller själens längtan efter sanningens ljus. De energier som förbrukas för tillfredsställelse av kraven på fysiska njutningar måste transformeras och omdirigeras till en strävan att upptäcka och förverkliga det högre syftet för en människas liv.

När de fysiska instinkterna en gång förfinats blir aspiranten medveten om behovet att göra samma sak med känslokroppen. Starka känslor som tillåts inta personligheten utgör hinder för såväl den mentala klarsynen som för det själsliga ljuset. Icke desto mindre, när aspiranten medvetet börjar följa vägen, har själen redan försett den med ljus. I överlappande cykler av tid och erfarenhet påbörjar själen den andliga alkemi som omvandlar innehållet i de fysiska-, känslö- och mentala kropparna.

Många som läser denna korta översikt över stadier på vägen kämpar sig nu igenom en eller annan fas i denna utveckling. Speciellt i känslösfären föreligger de största utmaningarna på vägen med resultatet att frekventa återfall in i överksamhet uppstår. Emellertid har själen vid denna tidpunkt givit sig till känna och riktar in livet på ett sätt som får individen oundvikligen att återuppta sin resa.

En väsentlig nyckel till den emotionella kroppens transformation är att avslöja rötterna till omedvetna mönster. Varje stark negativ känsla – ilska, hat, rädsla, fruktan, depression eller ångest har sitt ursprung i resterna av karmiska situationer i det förflutna som blivit kvar tills idag. Varje själ som når detta stadium på vägen har upplevt reinkarnationens realitet, men möjligen bara på idéplanet. Den dagen kommer, då man tvingas brottas med ursprunget till omedvetna krafter som ständigt återkommer och hindrar den andliga utvecklingen.

Ju mer uppriktigt sökaren tar itu med dessa frågor och ber om vägledning, desto mer tillgängligt blir flödet av ljus från själen och från själsriket. Flyktiga djupa intryck av intuitiv natur ersätts av insikten att en större ljuskälla finns tillgänglig när den inre kanalen befrias från slammer och skräp. När ljusflödet ökar blir sinnet medvetet om närvaron av det sanna självet som vägledare på den Högre Vägen.

När det själsliga ögat först börjar se – från ett högre, vidare och mera inkluderande perspektiv - blickar det ut över jorden. Det uppfattar vad som är fel med de materialistiska systemen och strukturerna och vad som behöver förändras för att skapa en rättvisare och mer jämlik värld. Först långt senare

inser det att även en inre förändring behövs för att uppfylla syftet med själens inkarnation och för att föra ner ljus till jorden.

Via undervisningen av upplysta själar och utvecklingen av andliga övningar blir man alltmer klarsynt när det gäller behovet av en inre förändring. Aspirantens blick vänds mot det inre livet och en lakttagare föds – en term för själens förmåga att iakta med opartiskhet och lidelsefrihet. När man väl fått ett fotfäste på vägen för uppstigandet och känslorna stabiliserats, kan själens sökarljus tryggt vändas mot de hinder som föreligger för dess större ljus.

Att uppnå ett tillstånd av öppenhet inför sanningen om sig själv utgör en stor milstolpe på vägen. Sökaren som kommit så här långt är inte längre en andlig aspirant utan en lärjunge förpliktad att nå målet och därför villigt åtar sig de mest utmanande områdena/disciplinerna. Att kasta själens strålkastarljus på de ingrodda personlighetsdragen som blockerar dess ljus är en modig handling som skiljer 'fåren från getterna' på den branta uppåtgående vägen.

Öppenhet för den objektiva sanningen om personligheten tillsammans med åtagandet att eliminera negativa mönster ger en signal till den andliga Hierarkin, mänsklighetens vägledare, att den enskilde själen är redo att motta ett intensifierat ljus. När reningen av självet kommit igång och individen är redo att motta mera ljus uppstår en resonans mellan den invigde lärjungen och väsen från andevärlden som vägleder honom vidare från denna punkt på resan.

Känslomässiga mönster är oerhört svåra att bryta. Deras påverkan kvarstår långt in på vägens högre stadier, men med utövande av viljan kommer de mer och mer under sinnets kontroll. Livet fortsätter erbjuda möjligheter för växande genom prövningar och motgångar på livets olika områden, men dessa ses nu i ljuset av själen och deras betydelse förstärks av glimtar av insikt från andliga lärare och vägledare. Varje gång en djupare förståelse uppnås genom att observera livets växlingar med det sanna Självet ögon, sakligt och utan att engagera sig, försvagas det känslomässiga gensvarets invanda mönster. Då blir

situationer, som vanemässigt betraktats som kriser, undervisningstillfällen för själen och därmed möjlighet för ett större inflöde av andligt ljus.

VII. Porten till en högre sfär

När "skärselden" gör sitt arbete och personlighetens slagg förvandlas till aska förvandlas den till ett expanderande visdomsfält destillerat ur erfarenheter i lärjungens liv. Den progressivt förfinade personligheten är i färd med att bli ett värdigt instrument för Självvet som har lett resan fram till denna punkt av befrielse. Det som började som en svag gnista i tidernas begynnelse och framskred genom otaliga evolutionscykler utvecklas nu till en stadig låga som kan lysa upp vägen för andra.

Detta är stunden då själen erkänns som ett förkroppsligande av Kristi medvetande. Hittills har den observerande själen registrerat stegvisa tecken på medvetandets transformering; ett öppnande av hjärtat för att omhulda mer av livet, en villighet att offra personliga begär och ambitioner för det högre goda, en insikt om en växande närhet till den andliga världen. Den dagen kommer då dessa framsteg förkroppsligas – själens lyskraft, det högre Självvet blir synbart på jorden.

Mästaren Jesus i Palestina utstrålade en kvalité av andlig kärlek och visdom som omiskännligt hade ett gudomligt ursprung och en övernaturlig förmåga att hela och återställa välbefinnandet hos dem som närmade sig honom med modet att stå upp för sanningen som en eldpelare. När själen fyller sitt yttre instrument och bryter fram i sitt eget ljus börjar återspeglings av dessa egenskaper att framträda. Orubbliga uttryck för visdom och kärlek, igenkännbara för omgivningen, kännetecknar den lärjunge som invigs i den andliga Hierarkin.

Dessa individer har bevisligen byggt den inre medvetande bro, som sträcker sig från det mänskliga riket till det andliga, med hjälp av de äldste i den högre sfären. Denna s.k. 'ljusets bro' är en levande ström av elektrisk energi som flödar mellan två parter och skapar en osynlig kommunikationslinje mellan dem. Att etablera ett flöde mellan dessa olikartade medvetandenivåer kräver anpassning av vardera sidan. Den lägre utvecklade måste lära sig höja

eterkroppens vibrationsfrekvens och de längre hunna måste temporärt sänka sin vibrationsfrekvens för att skapa en stabil mötesplats.

Termen `vibrationsfrekvens` har blivit en del av vokabulären för nutidens sökare liksom ordet `resonans`. Vanligen återspeglar användningen av dessa ord en embryonal medvetenhet om subtila dimensioner av livet. Dock förblir förhållandet mellan medvetande och vibrationsfrekvens ett mysterium. Termen `frekvens` härstammar från den fysiska vetenskapen, där elektricitet mäts i antal ampère som uppvisas - de mängder energi som passerar genom en elektrisk ström. I den fysiska vetenskapen förutsätter man att elektrisk energi uppkommer ur en fysisk källa. I gudomlig vetenskap anses källan ha ett gudomligt ursprung.

Ett lopps eller en ströms natur är rörelse och flöde; energin flödar från en punkt till nästa. Vad gäller elektricitet kan strömmen regleras genom att höja eller sänka spänningens eller kraftens hastighet. När elektriciteten tar form som ljud frigör den hörbara vibrationer. Ljudets vibrationer kan höras över ett brett spektrum från de lägsta till de högsta ljuden. Den känsliga musiklyssnaren kan verkligen *känna* skillnaden i ljudet som vibrerar i den fysiska kroppens vävnader, där låga och höga noter väcker olika förnimmelser.

Det samma gäller det andliga ljuset. När aspiranten blir en hängiven lärjunge öppnas porten till följande sfär av livet där Visdomens Mästare har sin boning. Det som öppnar dörren är kvaliteten på ljuset som lärjungen utstrålar. Själens ljus attraherar en upplyst varelses uppmärksamhet i den Andliga Hierarkin, när ljusets strålkraft indikerar lärjungens förmåga att stanna kvar på den rakbladsvassa vägen, oberoende av de ofrånkomliga testernas och prövningarnas svårighetsgrad.

Det huvudsakliga sättet för interaktion mellan medlemmarna i de andliga och mänskliga sfärerna är telepati. Den som sänder telepatiska intryck och som innebor en osynlig sfär, måste utveckla förmågan att kommunicera med en person som lever i den materiella fysiska världen. Här påbörjas arbetet att uppnå resonans. Sändaren i ljusets hierarki kommer att bistå mottagaren att

vandra vägen tills han når den punkt där vibrationsfrekvenser i resonans möjliggör för mottagaren att rätt uppfatta budskapen som sänds.

Det kan ta många livstider för en människa att uppnå denna grad av resonans. Aspiranten som strävar att upptäcka en högre sanning kastas in i en värld av för honom obekanta begrepp och verksamheter inriktade på osynliga verkligheter, vars tillämpning kräver noggrannhet och disciplin. Lärjungen, som medvetet besluter sig för att överlåta sitt liv till Vägen för Återvändande, medverkar i en process som fortgår fram till det ögonblick då glöden från det själsliga ljuset är starkt nog för att attrahera en lärare och vägledare från de högre världarna.

Vi kan likna denna process vid det som sker i livet för ett barn som uppvisar en ovanlig musikalisk fallenhet. Till att börja med får detta barn troligen musiklektioner från någon i grannskapet. När han sedan avancerar och hans potential visar sig, söker föräldrar eller vårdnadshavare efter en lärare av högre kaliber som bor längre ifrån dem. Den studerande som önskar bli en professionell musiker och förbinder sig till detta mål underkastar sig villigt den nödvändiga disciplinen. När den musikaliska kapaciteten ökar hittas en lärare som kan hjälpa honom att slipa sin talang till mästarnivå och till duglighet att framträda på en konsertscen.

På samma sätt framskrider sökaren genom tillväxtstadier i avslöjandet av själens inneboende kapacitet. Till en början är motivet för att träda in på vägen, att finna en pålitlig källa för en högre sanning och att tillämpa denna sanning i livet. Vandringen fortsätter, och ihärdigt utvecklas regelbundna övningar och discipliner och en medveten villighet att rena det yttre instrumentet och sålunda omvandla skärseldens lidande till ett fält där visdomens ljus tillåts öka i styrka.

Alltifrån begynnelsen av sökandet efter ljuset, bortom den konkreta världens begränsningar, börjar det högre Självvetet göra sin närvaro känd. Denna länge slumrande aspekt av jaget börjar `tala´ till personligheten och vägleda denna mot ett större ljus genom tystlåtna ledtrådar och tecken, även om källan inte

medvetet registreras. Individens får en känsla av att ha goda idéer och upplever välvilliga sammanträffanden komma från 'ingenstans'.

Steg för steg lär sig den uppvaknande själen, på olika sätt, att erkänna högre världars existens. Ett av de mest dramatiska sätten är synkrona händelser, skenbara tillfälligheter som har betydelse endast för individen. Något blir synligt i den yttre världen som speglar en idé eller tanke inom personen. På senare tid har det blivit allt vanligare att människor vidkänner dessa meningsfulla tillfälligheter och upplever att det ligger någon välvillig kraft bakom dem. Fenomenet synkronicitet är ett sätt på vilket det mänskliga medvetandet uppmärksammas på de mystiska krafter som styr universum.

Genom sådana erfarenheter som sker genom otaliga metoder och former, lär sig själen att vara uppmärksam på subtila tecken och symboler som uppträder på outgrundliga sätt. En händelse sker på det fysiska planet som har betydelse endast i en individs inre liv. Ett stycke i en bok visar sig precis när en fråga i ämnet uppstår i sökarens sinne. Eller, som ett gammalt talesätt säger: läraren visar sig när eleven är redo. Sådana upplevelser kan till att börja med betraktas som tillfälligheter men vid närmare granskning lägger individen märke till mystiska högre krafter verk som tilldrar sig själens uppmärksamhet mot de inre världarna.

I sinom tid, vartefter vägen fortsätter och genom ett ståndaktigt åtagande att finna och förkroppsliga ljuset, ger sig de inre lärarna till känna. När de blir synliga för en lärjunge är det ett erkännande från dessa Höga Varelser av en människas framsteg på vägen. Det intensifierade ljuset från individens själ drar till sig ett större Ljus i form av lärare som vägleder lärjungen genom de högre stadierna av vägen som i sin tur leder till att de mänskliga villkoren bemästras.

Andlig telepati, som möjliggör detta, uppkommer ur en synkronisering av vibrationsfrekvenserna mellan en lärjunge och en Mästare i Visdomen. Medlemmarna i den andliga Hierarkin ansvarar för olika delar av evolutionens plan och söker alltid efter lärjungar med kapacitet att samarbeta för att

utarbete någon del av planen. Ljus är substansen i den mekanism som möjliggör denna kommunikation.

Ljuset bärs av vågor på olika frekvenser som sätts i rörelse av specifika vibrationer. Solljuset har en egen frekvens, liksom ljuset från en elektrisk glödlampa har sin. Solens ljus drivs av starkt laddade energier som passerar genom dess strålar. Den elektriska glödlampan laddas av strömmar som passerar genom en sladd när en strömbrytare slås på. Dessa former kan ses av människan, men ljusspektrumet fortsätter in i sfärer av subtilitet och förfining som är osynliga för mänskligheten.

I dessa högre sfärer utlöses strömmar av ljus av den medvetna tankens vibrationskraft. När en telepatisk förbindelse etableras mellan en mästare i den andliga sfären och en människa riktas tankar som mästaren fyllt med subtil energi och substans till lärjungar som är redo att motta dem. Detta sätt att kommunicera kallas andligt avtryck: information inpräntas i människors sinnen av gudomliggjorda varelser.

Det som möjliggör detta är att allt som existerar i vår värld är en manifestation av medvetande och energi. Ljus är en energiform som penetrerar multipla dimensioner av livet på jorden tills det blockeras av formens densitet. Vad som händer på den andliga vägen är en höjning av den mänskliga formens vibrationer vilket gör den mera genomtränglig för ett alltmer förfinat ljus.

Själen, själva medvetandet, kan inte lysa fram igenom en tät form. När det högre Självvet väcks och träder i förgrunden av en individs medvetande driver den fram förändringar i personlighetslivet som tillåter ett fullödigare uttryck. Det allt starkare själsliga ljuset förvandlar atomernas och cellernas substans i den fysiska kroppen och gör den vitala eterkroppens chakran känsligare för förfinade uttryck av ljud, ljus och färger. Denna ökande känslighet minskar barriärerna till jordens subtilare sfärer där mänsklighetens framtid ligger.

VIII. Gudomlig kärlek

När det själsliga ljuset lyser tillräckligt starkt för att genomsyra personligheten börjar en ny fas på vägen. Som det står i den tidlösa visdomsläran är det skedet då den individuella själen tillåts få tillträde till den själsliga sfären. Det är lärjungar som utvecklats långt utöver det vanliga mänskliga medvetandet. De har kommit till insikt om det andliga syftet för sin existens och har ägnat sitt liv åt att uppfylla detta syfte.

Det som gör det möjligt för lärjungen att nå detta skede är upplevelsen av ren andlig kärlek – den kärlek som utstrålas av Väsen, som överskridit alla bindningar till livet i de tre världarna (den fysiska, känslomässiga och mentala) och har uppnått ett tillstånd av osjälviskhet, så ren att Guds kärlek flödar obehindrat genom dem. Denna kärlek flödar fram i samma ögonblick som lärjungens ljus drar till sig uppmärksamheten från en fullkomnad mänsklig själ i den andliga sfären.

Till en början flödar denna kärlek mjukt och diskret medan lärjungen acklimatiserar sig till den nya världens energi. Allteftersom man blir varse om den, ökar kraften i energiströmmen. Denna kärlek håller individen kvar på den alltmer branta och mödosamma vägen då djupt missmod sviker viljan att fortsätta. Denna kärlek fyller lärjungens hjärta när känslan av isolering skymmer vägen framåt.

Från den stund då uppvaknandet till det högre Självet sker finns yttre tecken på flödet av andlig kärlek även om de inte upplevs som sådana. Ett spontant tillfrisknande eller ett oant lyckokast eller en synkronicitet utöver det vanliga ses som enskilda händelser kopplade till god karma eller ödet. Människor som är mera lyhörda för existensen av högre krafter börjar uppfatta att 'händer från ovan' medverkar i dessa positiva ödets nycker.

Osynliga krafter påverkar sökarens liv från färdens början och avser att framkalla en medvetenhet om den andliga sfärens levande verklighet. På

samma sätt som den ovetande aspiranten tror att de briljanta idéer som plötsligt landar i hans hjärna är hans egna, omedveten om den subtila process av mentala avtryck hans andliga vägledare ger honom, förmodar människor att ett enkelt lyckokast är orsaken till deras goda tur.

I själva verket är det vår planets inre ledning, hierarkin av kärlek och visdom, som vägleder jordens evolution och som alltid vaksamt söker för att finna själar av den behövliga kalibern för att fylla på sina led. Denna samling av Stora Själur är aldrig statisk. På samma sätt som människan utvecklas till ständigt expanderande nivåer av medvetande utvecklas också medlemmarna i den andliga hierarkin. De finns längs ett vertikalt spektrum som kan liknas vid en stege eller en pyramid. De som är närmast toppen, som har uppnått den högsta graden av upplysning, ges valet att fortsätta vidare antingen till högre rang kopplad till jordens evolution eller så till olika planetariska eller kosmiska liv.

Detta innebär att det alltid inom den andliga hierarkin finns öppningar för människor som 'tagit examen', som väntar på att fyllas av lärjungar och invigda som är i färd med att bemästra och överskrida det mänskliga tillståndet. Samtidigt har hierarkin ett ständigt behov av förkroppsligade lärjungar och invigda för att implementera aspekter av Planen på jordens yttre yta. När nya 'kandidater' hittas, får de hjälp på otaliga sätt.

Kärleken som strömmar ner från Hierarkin till aspiranter och hängivna lärjungar tar sig många uttryck. I de tidiga skederna av vägen, manifesteras den i sådana synbara fysiska händelser som vi redan nämnt - dramatiska upplevelser som sökaren initialt tillskriver mirakel sfären. Sådana upplevelser lämnar outplånliga intryck och leder aspiranten vidare på vägen efter att han noggrant granskat sin tidigare uppfattning av verkligheten.

I senare skeden, när själen medvetet börjar förstå att källan till dessa upplevelser finns i de subtila sfärerna, känner han inom sig kärleken från de andliga vägledarna och lärarna. Vägledningen tar formen av en subtil anmodan att närvara vid tillfällen där relationer kan skapas som påverkar färden. Ett möte mellan syskonsjälur 'arrangerat' på ett mystiskt sätt,

genererar ett inspirerat konstverk, musik, eller litteratur. Vägledningen får han vid de vägval där fel val skulle ha inneburit katastrofala följder.

Det är i efterhand, när själen blickar tillbaka på vändpunkterna i livet som lett fram till hans nuvarande plats på vägen, som den bakomliggande kärleken i dessa subtila direktiv mest uppskattas. När dessa inre knuffar uppkommer, kan de förnimmas som del av en välvillig plan som driver honom att uppfylla syftet utan att behöva förstå. Även om knuffar i någon bestämd riktning visar sig vara en återvändsgränd eller felaktiga, senare uppfattas ha kommit från de äldre på de inre planen, förstår man att de tjänat ett syfte på vägen för uppstigandet.

Med tiden när slagget i personligheten är tillräckligt bortbränt avslöjas en själ som lever i sitt eget ljus, som är sin egen auktoritet, inte längre påverkad av förväntningarna från andra ännu nedsänkta i den materiella världen. Detta är ögonblicket då den gudomliga kärleken upplevs mera direkt. En dynamisk telepatis relation uppkommer med en Mästare, eller med invigda som arbetar nära en Mästare, genom vilken andlig kärlek flödar fritt och synligt. Genom egen erfarenhet kommer man till insikt om att Gud är kärleken och att universum betingas och genomsyras av en gyllene väv av ljus – en kraft som förenar olika livsformer som verkar vara separata men blir till en odelbar helhet.

Före detta stadium, kan aspiranten som söker den högre sanningen, uppleva stunder av glädje och möjligen ögonblick av lycksalighet – den extas som flödar fram när insikten om själens sanna natur och dess förmåga att få kontakt med gudomligheten i den andliga sfären och i andra mänskliga själar nås. I detta senare skede, förvandlas dessa ögonblick till ett varaktigt tillstånd. Glädjen som tillhör det sanna Självet, upplevd genom samhörigheten med naturens underverk och kärleksfulla syskonsjälar, omvandlas till lycksalighet som uppkommer ur en oavbruten medvetenhet om den kärlek som genomsyrar hela universum. Denna gudomliga kärlek är evolutionens osynliga motor, som leder alla liv genom alla stadier av medvetenhet mot en högre, större Verklighet.

Den inkarnerade själ som invigts i den andliga Hierarkin blir bärare av detta ljus som kännetecknar denna sfär av upplysta varelser. I denna sfär finns inga hinder för kärleken som utgår från det planetära Logos, jordens Herre, och Hans sändebud. De som har sin boning där mottar och överför ren andlig kärlek- till varandra och till människor som väckts till sin inre gudomlighet. Vägen till inträde i denna dimension av jordiskt liv har dolts i hemlighet fram tills nu då mänsklighetens kollektiva uppvaknande blivit en förberedelse för många själar att ta detta steg i evolutionen. Som förberedelse för eoner accelereras den av de kosmiska och planetariska krafterna som inleder den nya eran.

IX. Gudomlig lag

Då gudomlig lag uppfylls i den mänskliga evolutionen frambringas den fulländade rättfärdiga män och kvinnor. De är människor som bemästrat det mänskliga rikets lärdomar och avancerat in i det andliga riket. Efter att ha uppfyllt de karmiska förpliktelser som föreskrivs i lagen om Orsak och Verkan och efter att ha uppnått den upplysning som reningen av bevekelsegrunderna medfört har de ingen annan avsikt med sitt liv än att tjäna den gudomliga planen.

Innan den inkarnerade invigde när denna kulminerande punkt på Vägen har han gått vidare genom expanderande nivåer av lärande och framgång. Medvetandet växer genom ständig förfining av visioner och insikter samt kurskorrigeringar vid behov. En nyinvigd i det andliga riket kan vara en pålitlig medarbetare i någon aspekt av Planen men ännu inte vara helt befriad från karmiska förpliktelser. I perioder då hans förhållanden triggar gamla känslomässiga och mentala mönster kommer karmiska lämningar till ytan och ger möjlighet för fortsatt rening och större exponering av det sanna Självet.

I detta framskridna skede av resan görs personlighetsanpassningar utan självförebåelser, självförnedring, skuld eller skam. När man är fast identifierad i det högre Självet och lever i en aura av kärlek som utstrålas från själsriket lämnas dessa känslor därhän tillsammans med det förkastade skalet av den gamla personligheten. Sammanflätningen av energier som uppstår när någon medvetet träder in i själsriket säkerställer ett trovärdigt flöde av gudomlig kärlek, på samma sätt som ett älskat barn kan lita på det beständiga flödet av föräldrarnas kärlek. När det personliga förflutna är förlöst och renat från all ånger är lärjungen fri att avancera i hierarkins led.

På transformationens väg omvandlas även lagen. Efter att ha levt under mänskliga lagar, vilka ofta är godtyckliga eller utformade att tjäna dem som innehar makten, kommer den som är invigd i den högre verkligheten, att uppskatta kraften med vilken de andliga lagarna förvandlar jaget. I början förorsakar anpassningen till dessa lagar obehag för personligheten men med

tiden växer tacksamheten för den frihet de ger honom. Genom att anpassa sig till dessa orubbliga lagar blir det lägre jaget underordnat det högre Självet och lidandet i det mänskliga tillståndet upphör.

Vanligtvis har sökaren inga medvetna minnen av de rådande omständigheterna som skapade den karmiska skulden som finns kvar ännu i den nuvarande livstiden. Orsakerna tros vara baserade på förhållanden i det nuvarande livet. Ett användbart antagande är att de nuvarande omständigheterna på något sätt avspeglar det förflutna men att 'det är ombytta roller'. Längre fram på vägen, när den själsliga identiteten är trygg nog att bära den ångest som kan uppstå i mötet med fakta i den egna karmiska historien kastar ofta de egna förhållandena ljus över de faktorer som skapade skulden som nu skall betalas. Detta ger möjlighet till det slutliga förfinandet av karaktären som leder till ett tillstånd av perfektion.

Större delen av mänskligheten inser inte, att om de hänger sig åt ett liv av illusorisk frihet från tvång omedvetna om att de skadar andra, uppkommer skulder i den 'karmiska liggaren' eller 'livets bok' som åtföljer själen från en livstid till nästa. Men skulder förfaller till betalning någon gång. Detta är den orubbliga lag som driver den mänskliga själen framåt. Det är smärtan av de utmätta straffen som med tiden får hjärtat att mjukna och som leder in den uppvaknande själen på vägen för uppstigandet. Vid någon punkt i livet åstadkommer en kris ett lidande i sådan grad att själen drivs att söka orsaken till lidandet och att lindra det.

I dagens värld flockas människor till utövare av modern psykiatri på jakt efter lindring från känslomässig smärta. Dessa utövare är skickliga att identifiera destruktiva beteendemönster och att belysa specifika områden i psyket i behov av helande. Deras mål är att ge tröst och lindring åt människor i akuta kriser och de är utbildade att förändra självdestruktiva beteenden för patienter i behov av vård under lång tid. Med ett fåtal undantag kommer emellertid dessa utövare att sakna förmågan att hjälpa sina patienter att finna 'den frid som övergår allt förstånd'.

För själen som söker vishetens ljus för att lindra levnadssmärtan kommer den ultimata källan till helande att finnas genom att beträda vägen till andlig frigörelse. För människan som först är en aspirant som söker sanningen och därefter en lärjunge som vägleds av Högre Väsen och slutligen blir en invigd som träder in i den andliga sfären, kan orsaken till smärta sökas i hennes tidigare levnadshistoria. Läkning fås genom att acceptera ansvaret för smärtsamma levnadsförhållanden och genom att omvandla orsakerna till dessa.

En villighet att sona sina handlingar i det förflutna oberoende om de kan identifieras eller inte, möjliggör en konstruktiv passage genom skärselden och till slut frigörelse från det fängelse en omedveten personlighet utgör. Själen blir fri att gå vidare in i en sfär av ljus, kärlek, skönhet och harmoni där hela spektrumet av energier kan ägnas åt upplyftandet av mänskligheten och för det allmänna goda. Den obevekliga stressen i det mänskliga livet med upprepade cykler av smärta och materiella bördor lämnas bakom.

Frukten av att följa gudomlig lag är att omvandlas från en mänsklig till en andlig varelse. Detta uppnås genom ansvar för det egna livet och att underkasta sig Vägens krav som i utbyte ger identifikation med det högre Självet. Denna väg tillåter inga kompromisser. Den kan inte vändas med ena foten i materiell bekvämlighet och säkerhet. Tvärtom kräver den att det lägre jaget lösgörs från den världen så att den kan omvandlas av det andliga ljuset. Den förvandlade varelsen återvänder sedan till världen och medför upplysning och befrielse för andra och höjer på så sätt det mänskliga tillståndet varefter den helt och fullt träder in i den andliga sfären där den sedan tjänar Planen genom mera subtila sätt.

Osjälviskt tjänande är lärjungens kännetecken; osjälviskhet är en färdighet den invigde uppnått. Vid slutet av vandringen som leder in i den andens sfär, existerar inte längre den jag-känsla som tillhör personligheten. Individuell medvetenhet kvarstår med alla de unika förmågor som finslipats genom mänskliga erfarenheter. Men den som uppnår mästerskap blir upptagen i en gemenskap vars gemensamma mål är att uppfylla det syfte som jordens Herre - skaparen av jordens liv - och upphovet till dess evolution innehar. Den

individuella viljan underkastas den kollektiva för att verkställa den gudomliga planen. Detta är målet för den gudomliga lagen som har för avsikt att uppnå perfektion för mänskliga varelser under den gudomliga kärlekens beskydd.

X. Dags att avslöja mysterierna

I den moderna visdomsläran, som utgår från den andliga Hierarkin, förutspås att under den kommande tidsåldern etableras mysterieskolor. Dessa skolor introducerar sanningssökare till vägen som leder in i den andliga sfären och hjälper dem under färden. Ganska lite har skrivits om dem tidigare då innehållet bedömdes vara bortom den tidens esoteriska studenters förståelse. Nu med tillkomsten av nya generationer sökare och den accelererande expansionen av medvetandet under denna övergångsperiod, är det möjligt att avslöja mer om syftet för dessa akademier och den undervisning de ger.

Allt i den kommande eran hänger på insikten att människorna har begåvats med en gudomlig aspekt och att denna utvecklas och mognar med tiden och under de rätta omständigheterna. Denna insikt sprids med bildandet av dessa nya skolor och vitaliserar den nya civilisationen och dess kultur. Själens livaktighet lägger grunden till en ny verklighet för mänskligheten. Det är detta gudomliga Själv som kan uppfatta alla liv som oskiljaktiga som framkallar samarbete och medför fred i världen.

Lärarna i dessa skolor är medlemmar i det andliga riket och förkroppsligar allt det som mänskligheten är i färd att utvecklas till. Deras utstrålning av gudomlig kärlek och vishet avlägsnar mycket av mysteriet som kringgärdar Vägen. De personifierar målet, frukten av den dryga färden, samtidigt som de erbjuder vägledning och stöd till alla dem som kämpar för att komma vidare.

Upplýsning blir verklighet i och genom deras närvaro. Volymer av visdomsläror som sammanställts under århundraden sammanfattas av närvaron av Existenser som bemästrat denna undervisning. Många bland dem som kommer att utgöra kåren av mästarlärare i dessa nya skolor nedstiger från Ljusets boning för första gången på tusentals år för att tjäna som utposter för gudomligt ljus att strömma in i den mänskliga sfären.

Centralt i deras budskap kommer att vara att allt är energi: att vårt universum är sammansatt av ett oändligt antal energiströmmar och -vågor som satts i rörelse av medvetandet antingen för det goda eller det onda. När det själsliga medvetandet utvidgas och människorna upptäcker att de ofrånkomligt är en del av ett enda planetariskt liv och att deras tankar och handlingar har en direkt inverkan på detta helgjutna liv, kommer världen att förändras. Denna insikt kommer att utgöra skiljelinjen mellan det förflutna och framtiden. När vattumannens tidsålder framskrider kommer själens medvetenhet om essentiell enhet att bli en garant för en välvillig världsordning.

Redan nu finns en växande insikt bland 'ljusarbetare' att separation är en illusion som varit ansvarig för ett oavbrutet lidande i alla naturriken och nu ansvarar för förstörelsen av jordens biosfär. Ju längre denna illusion får råda dess större skada åsamkar den alla levande varelser. Antidoten för denna illusion är att avslöja att det i själva verket är en enda obrytbar väv av energi som ligger till grund för och vitaliserar hela den synliga formernas värld på denna planet och i kosmos. Detta är grunden för den slutsats moderna forskarna kommit till: en fjärils vingslag på ena sidan av jorden får effekt på den andra sidan.

Det stora skifte som nu är på gång är mera omvälvande än vad alla utom en handfull människor förstår. Det kommer att innebära en radikal förändring i varseblivningen; från att bara se materiella former som är skenbart åtskilda till att se det liv som innebor dessa former – eteriska kroppar av ljus som är själens sanna form och som vitaliserar den yttre formen. Dessa ljuskroppar är insnärjda i den subtila energiväv som omsluter allt liv. Förståelsen av allt detta kommer att vara central i de högre visdomsskolornas läroplan och blir med tiden bakgrunden till livet i den nya världen.

Detta byte av perspektiv, invävd i den gudomliga Planen för mänskligheten och för jordens framtid kommer att vara motorn för medveten utveckling i den kommande eran. När den nya tidsåldern närmar sig är planen för dem som känner en dragning till ett andligt liv att uppnå en mera fullständig bild av vägen tillbaka till den andliga sfären. Det finns en universell väg på vilken sökare oberoende av bakgrund lär sig att transcendera den mänskliga sfären

och minska klyftan mellan mänskligheten och Själarnas sfär. I den sfären vistas de som utarbetar planen för vår evolution och som nu har behov av mänskligt samarbete vid denna betydelsefulla vändpunkt.

En stor del av det som skrivits ner i denna lilla skrift ansågs tidigare vara `esoteriskt.` Det doldes avsiktligt för de flesta som ett sätt att skydda vad som i sig är helig kunskap från förvrängning och potentiellt missbruk. Därmed skulle denna kunskap förblivit ogenomtränglig för de flesta andliga sökare. Nu, med de förändringens vindar som drabbat planeten och som lösgör mänskligheten från tryggheten i dess uråldriga förtöjningar, finns en större beredskap att beakta realiteter som tidigare var ogripbara.

Det är vår djupa förhoppning att de främsta idéerna som förmedlats på dessa sidor finner en fruktbar jordmån i detta klimat av växande öppenhet för andliga sanningar. Vi förstår ändå att detta dokument inte kommer att läsas eller förstås av många. Det är avsett för de få som är genuina pilgrimer in i den nya världen och som banar väg för de många som kommer att följa då tiden är mogen.

När vi nu avslutar denna text åligger det oss medlemmar i Hierarkin, att uppmana våra läsare att se hur allt som händer i världen just nu – även de mest avskryvbara och fruktansvärda övergrepp – passar in i vår Herres syfte. Med denna förståelse är det möjligt att uppfatta hur ousäglig ondska kan vändas till något gott. I ljuset av evolutionskrafternas mål kan de ohyggliga scenarion som förekommer över hela världen ses som väckarklockor för mänskligheten. Det är människosjälens uppvaknande som förbereder scenen för en för en ny världs födelse.

I framtiden kommer vi, era äldre föregångare, att komma närmare alla dem som önskar tjäna ljusets krafter i byggandet av en värld som bidrar till

människosjälens blomstring för jordens bästa. Detta är hjärtat i den gudomliga planen för den kommande tidsåldern som nu är i färd med att utvecklas.

Besök "A Tree of Light" på <https://atreeoflight.org>